

forfaldt, eller at den ikke havde noget med Tjenestepagt at gøre, og selv om man vilde anstrenge sig meget paa det Punkt, saa tvivler jeg om, at der var ret mange Tilfælde, som vare blevne undtagne fra Finansministerens fri Raadighed over Statsmidler til at forsørge en Mand, der nu var erhvervsvækket, og som en Gang havde været i Militærtjeneste. Det er en vidtgaaende Myndighed, der vil blive mig betroet, men en Myndighed, som jeg tvivler om, at ret mange vilde sætte Pris paa at faa. Og hvad selve de paa-gældende angaar, saa vil jeg, dog henstille, om det egentlig vilde være heldigt, om man paa den Maade vilde aabne en Afgang — det Udtryk, jeg bruger, maa ikke tages som som etskatt — for alle gamle Soldater til at faa Statsunderstøttelse, thi det vilde det faktisk i de allerfleste Tilfælde være, idet selvfolgelig Stufferne maatte blive overordentlig mange, naar Finansministeren ikke skulde forstaa Vedtagelsen af Loven saaledes, at man i det væsentlige sluttede sig til den Tanke, som jeg før anførte havde været fremme for nogle Aar siden i et Lovforslag om at give alle, der havde været i Militærtjeneste, en Statsforsørgelse, naar de havde naaet et vist Tal af Aar eller en vis Grad af Svækkelse. Jeg tror ikke, at nogen Finansminister vilde være taknemmelig for at faa en saa vidt gaaende Myndighed, som den ærede Forslagsstiller vil betro Finansministeren, og jeg tror heller ikke, at den Klasse, som det vil komme til at gælde, vilde være taknemmelig for det, dersom Finansministerens Myndighed vel at mærke ikke skulde udøves paa den Maade, at man glat væk gav alle trængende, erhvervsvækkede Mænd, der havde været Soldater, Understøttelse. Dersom man der skulde til at fondre, vælge og vrage imellem den uhyre store Masse, er det en Selvfølge, at saa vil Tallet af Stuffer blive i den Grad overvejende over Tallet af Fyldbestgørelser, at jeg i Virkeligheden ikke tror, at man vil komme til at faa større Tilfredshed med Loven eller Uøveren af Loven end den, som jeg beklager, at man hidtil har haft med den gældende Invalidelov og med Finansministerens Anvendelse af den.

Golding: Naar jeg har forlangt Ordet, er det blot for at udtale min Sympati for ethvert Lovforslag, som kommer frem, og som har til Hensigt at gøre det saa taaleligt som muligt for Krigsinvalid og i det hele taget for Folk, som ere blevne Invalide ikke blot i Krigstid, men ogsaa i Fredstid. Nu er det ganske sikkert, at det foreliggende Forslag, hvis det kommer i

Udvalg, kunde trænge til at behandles nøjagtig og med saa megen Omhu som muligt for at kunne sættes i Forbindelse med den bestaaende Lov af 1889, og for at den højtærede Finansminister ikke skulde føle sig alt for trykket ved den Myndighed, som muligvis ved et saadant Forslags Vedtagelse skulde blive ham til Del. Jeg vil da straks begynde med at bemærke, at det synes mig, at det er ikke saa overordentlig vanskeligt at komme til Wisshed om, hvorvidt en Mand, som har været Soldat, har erhvervet sig den Svækkelsestilstand, som skulde begrunde hans Invalideforsørgelse ved Tjenesten eller i Tjenesten. Den højtærede Finansminister omtalte et bestemt Tilfælde, som ogsaa var blevet nævnt af den ærede Forslagsstiller. Det var en Trækonstabel, som havde faaet Gigtfeber og efter Gigtfeberen en Hjertesygdom, som meget ofte stammer derfra, og naar man nu ved, at denne Mand har ligget i Lejr ude paa Umager i Telte i en meget vaad og kold Tidssperiode og i denne Periode har faaet Gigtfeber, synes jeg, at man her maa staa over for et af de saa Tilfælde, hvor man med god Vilje, som naturligvis den højtærede Finansminister har, ligesom jeg og andre, maa indrømme, at der er en til Wisshed grænsende Sandsynlighed for, at Manden er bleven Invalid paa Grund af Gigtfeber, som har givet ham en Hjertesygdom, som hindrer ham i at underholde sig og sin Familie. Hvad Krigsinvalid angaar, ligger Tiden der saa langt tilbage som 1864, 1848, 1849 og 1850, saa naar Folk søge om Understøttelse for Invaliditet eller Svækkelse, der stammer fra disse Krigsaar, kan det vanskeligt konstateres, om det stammer derfra eller ikke. For Fremtiden vil det derimod være let at konstatere, om en Mand under Udførelsen af sin Tjeneste har faaet denne Skade ved Udførelsen af Tjenesten eller ej, idet man kan gøre det til en Pligt for vedkommende Militærlazaretter, hvor en Mand bliver indlagt, at det skal anføres, ligesom det sker paa Kassationsattesten, naar en Mand bliver kaseret, hvorvidt Sygdommen er paadragen i Tjenesten eller uden for Tjenesten, saa kunde man jo blot søge til: eller ved Udførelsen af Tjenesten. Det vilde ikke blive saa mange Tilfælde; thi naar man ser, hvor mange Soldater der under Tjenesten blive angrebne af Gigtfeber og den Slags Sygdomme, som kunne have saa varige Følger for hans Helbredstilstand, er det ikke saa mange, at man ikke ved at indstøtte en lignende Bestemmelse som denne — jeg siger ikke ved at vedtage dette Lovforslag, men ved at indstøtte en Bestemmelse, hvor